



VĚTRNÍK



Ročník XLIX.

Sobota 13. října 2018

číslo 2.



K poctě člověku a divadelníkovi

Právě se chystám udělat něco, co jsem často Františku Zborníkovi vyčítala – totiž jisté zalíbení v sentimentalitě. Ale zároveň jsem vždy věděla, že ona sentimentalita jako něco, co je vlastní pouze člověku, k divadlu patří.

František o sobě rád říkával, že je introvert a pouze divadlo jej otevírá. Znamená-li introvertnost zájem o duši člověka a o smysl života včetně všeho, co k němu patří, tedy i např. vztah k bohu, pak jím opravdu byl. Pokud se vám zdá, že se v tom mezi řádky skrývá jistá pochybnost, odhalili jste mě. František nebyl suchar, ve společnosti, v níž se cítil dobře, byl vždy ve středu dění. Dokázal bavit i

(Pokračování na stránce 2)

Dnes		
kdy	co	kde
8:30	pietní vzpomínka	hřbitov
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Vysoké nad Jizerou	před divadlem
17:00	Bedřich Smetana: The	velký sál
17:30	Greatest Hits	
18:00	Vysoké nad Jizerou	
20:00	Bedřich Smetana: The	velký sál
20:30	Greatest Hits	
21:00	Vysoké nad Jizerou	
22:00	sem inář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda



(Pokračování ze stránky 1)

druhé, měl moc rád muziku, vzal kytaru, hrál a zpíval. Nikdy jsem ho neviděla koženě sedícího v koutě. Jeho studenti (že by více studentky?) ho milovali, neboť to byl kantor, který si s nimi povídal a diskutoval o všem. Tuto schopnost ještě posílilo studium oboru dramatická výchova.

Divadlo ho patrně v životě nemohlo minout. Vodňanský tatínek byl nadšený ochotník, maminka nápovědka, takže malý František stál na jevišti už ve svých pěti letech a v divadle vyrostl. V roce 1975 s jiným kantorem, také později významným divadelníkem v Třebíči, Jaroslavem Dejlem, založili divadlo Šupina. O něco starší dvacátníci začali psát dějiny českého moderního divadla. Vedle dalších mladých skupin, jako bylo např. pražské Anebdívaldo Milana Schejbala, přinesli hravost, metaforičnost (Zborník k tomu přidal ještě muziku), odvážné látky, které sice velkými oblouky, ale nicméně jednoznačně vypovídaly o současném světě. Divadlo pro ně bylo způsob života. Hráli proto o věcech, o nichž si mysleli, že by se o nich mělo veřejně mluvit. Už od počátku Zborník byl průkopníkem dramatizace literárních

předloh. Patrně největší ohlas měla dramatizace Vančurovy Markéty Lazarové a Johanka 1920 jako adaptace filmové povídky. Zborníková Šupina se zařadila do proudu českého autorského divadla vedle např. brněnských Husy na provázku. Po listopadu 1989, který Šupina prožila na náměstí, vstoupil František poprvé a naposled do politiky. Stal se prvním porevolučním starostou Vodňan, tím skončila kapitola Šupiny. Nějakou chvíli učil amatéry i budoucí učitele např. v kurzech komunikace.

Dlouho bez divadla nezůstal. S další ženou Vladkou se odstěhoval do České Lípy a naskočil do divadelního expresu jménem Jirásek Česká Lípa. Tady dostal nový náboj. S Jiráskem jsou spojeny jeho největší divadelní počiny. Ve velkých inscenacích jako byly Na druhé straně řeky (2001) o něco později Penzion, Tři muži ve člunu a pes až po letošní O lesích a lidech. František napsal texty většinou jako dramatizace, převzal režii a často si v nich i zahrál. Ve všech at to byly legendy kanadských indiánů protnuté životy bělochů, kteří žili mezi nimi (Na druhé straně řeky), nebo osobní bilance postav (Penzion) František postavil silné příběhy, které hledají smysl života, jeho postavy

přemýšlejí o sobě, o světě, o svém postavení v něm. František se projevil jako dramatický básník, který umí pracovat se slovem, hledá jeho významy, které se jako asociace rozbíhají do variací, což je základem divadelních obrazů. Platí to i o dramatizaci severské ságy O lesích a lidech. Františkův režijní rukopis je nepopisný, umí pracovat s divadelními znaky, a to vše na principu epického divadla. Jeho hrdinové nejsou černobílí, pochybují o sobě, o svých pravdách, jejich bilance jsou „žiravé jako rakovina“, jak říká Ona v inscenaci Skřivani už jen v Shakespeareovi, kterou jsme viděli včera večer.

Samostatnou kapitolu by si zasloužilo Františkovo herectví. Jeho postavy byly srozumitelné, uměly se nevtíravě dívat na svět s humorem (vzpomeňte si na Rozmarné léto), dokázal být i expresivní (Marat) nebo lidsky moudrý (starý muž v Klapkovi).

František nebude chybět pouze frekventantům dramatické školičky spolku ADA. Bude chybět nám všem jako porotce, lektor, herec, autor a jako kamarád, na něhož bylo spolehnutí.

*Děkuji Ti Františku.
Lenka Lázňovská*

Místo koček přiletěli skřivani F. Zborník

V sobotu 22. září uvedli Dobronínští Zmatkaři na své domovské scéně ve světové premiéře hru Františka Zborníka Skřivani už jen v Shakespearovi, které se autor osobně zúčastnil. Včera mu Zmatkaři vzdali svým představením holt. Skřivani nahradily původně plánovanou inscenaci U Kočičí bažiny.

Františka Zborníka inspiroval k napsání hry Skřivani už jen v Shakespearovi příběh Julie Hruškové, která po 2. světové válce převáděla přes hranice občany CSR do americké vojenské zóny v Rakousku. Tam se zamilovala do seržanta americké armády. STB však na ni nastražila past, Julie byla zatčena a odsouzena k patnáctiletému vězení. Hra není přesným prepisem historie, tu si může každý přečíst na webu Paměť národa, autor příběh Julie nahlíží optikou redaktora pátrajícího po jednom ztraceném dopisu.

František Zborník oslovil Dobronínské Zmatkaře a nabídl jim,

aby hru nastudovali. K režijnímu vedení doporučil Ladislava Valeše, který se Zmatkaři již několikrát úspěšně režijně spolupracoval (Chvála bláznovství, Dva, Vzpomínky na vodě).

„Zmatkařům se dostala do ruky skvělá hra. Dramatik František Zborník ji podle svých slov původně poskytl pražskému Dejvickému divadlu. Posléze ji přenechal dlouholetému příteli Dobronínských Zmatkařů, režisérovi Ladislavu Valešovi. Výsledkem je počín, který mohou Dobronínští ve své historiografii klidně zařadit k nejvyšším metám.

Hra a inscenace Skřivani už jen v Shakespearovi totiž kromě zřejmých kvalit přichází v době, kdy se právě divadlo může a má vyjadřovat k současné politicko-sociální situaci. Má popisovat realitu, hlásat pravdu a budit národ - ať si to zní pateticky, jak chce,“ napsal o premiéře hry Jiří Varhaník (Jihlavské listy, 1. 10. 2018). (red)

Vystudoval Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích v oboru bohemistika – germanistika, později absolvoval speciální externí studium na katedře výchovné dramatiky DAMU Praha. Byl středoškolským učitelem ve Vodňanech a odborným asistentem na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity, specializoval se na didaktiku literatury, zvláště pak na využití dramatických principů a divadelních technik ve výuce Dramaeducation). V letech 1990 až 1994 byl starostou města Vodňany, později např. ředitelem Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (NIPOS), ředitelem odboru umění a knihoven Ministerstva kultury ČR, šéfem a dramaturgem Kulturního centra v Liberci -Vratislavicích atd. Poté žil v České Lípě, věnoval se divadlu, působil jako lektor divadelních seminářů a kurzů dramatické výchovy, byl iniciátorem a vedoucí silou Nadace Hrajeme o život.

Zdroj www.diginforum.cz,
www.amaterskedivadlo.cz

Jedno je jisté Porota je letos v pohybu

Konečně – jak jsem napsal již –
sedíme všichni v Krakonoši
a kolem divadelní hláhol zní.

Ahoj – a pusy – dívky, hoši,
však maličko – lehce zamrazí
v té radosti a štěstí -
slzička v oku vyrazí
a ku tváři si cestu klestí.

Bude to letos jistě fajn,
však do mysli nám náhle vstoupí
vzpomínky a já nemám šajn,
proč čas nám tolik – tolik – loupí.

Zas kamarád nás opustil –
František zmizel v dálné kraje
a teď už jistě divadlo
v překrásné partě kdesi hraje!
Však nebudeme smutnit moc,
vy byste si to málo přáli.

A budeme dělat, že jste tu,
jak byste hned vedle nás stáli.

A vy, co jste sem dojeli,
vzpomeňte jen na pěkné chvíle,
a snažme se, ať nám tu je
po týden celý jenom mile.

-jh-

Letošní přehlídka co do organizačních změn zažila poměrně je Jaroslav Kodeš, dramaturgyni Petru Richter Kohutovou vystrídá v polovině týdne režisérka Hana Marvanová, která je nejprve lektorkou semináře KDP mladým. Dalšími odborníky, kteří budou pomáhat souborům hledat tu nejlepší z cest k dobrému výsledku, budou divadelní publicistka Lenka Lázněvská a scénograf Petr Kolínský, tajemníkem poroty je Jaroslav Vondruška. (jn)



Loučit se budeme vždy před obědem

Letošní novinkou je změna času, kdy se přehlídka loučí se soutěžním souborem. Už to nebude odpoledne, pěkně po obědě, ale přesune se do časnější doby, a sice hned po rozborovém semináři, konkrétně na 11.30 hodin. Důvodem změny je fakt, že stále

více souborů žádalo, aby se mohly rozloučit hned po rozboru svého představení a vydat se co nejdříve na cestu domů. Tak si poznačte dřívější čas do svých záznamníčků. (jn)

Došlo do redakce

Milá Svařko! Děkujeme za pozvání na letošní KDP, potěšilo nás, že jsi na nás nezapomněla, ale žel, letos nepřijedeme. Je nám to líto, ale pro důchodce bez vedlejších příjmů je to přece jen jistý výdaj, na který v našem rozpočtu musí vybyt. A to se jaksi letos nestalo. ALE! Na příští rok, když dožijeme, tak už musí penízky vybyt. Budeme mít jakási životní jubilea, polo i celá, a KDP bude PADEŠÁTÝ, tak to musíme stihnout!!!! A já (Dušan) tam u vás budu 30x. Taky jubileum. Všechny tam na horách, prosím, pozdravuj, že přeju kvalitní divadlo, plno pohody, jak bývá dobrým zvykem a objektivní rozhodnutí poroty, jak bývá taky dobrým zvykem. Prosím, nezapomeňte na cenu pro nejlepšího seniora! Děkuju. A Pepíkovi, prosím, sděl, že budu očekávat zasílání Větrníků, jak bývá od něho dobrým zvykem. Děkuju dopředu!

Moc vydařený Krakonošův Divadelní Podzim, jako vstup před tím jubilejním!!!

ZLOMTE VAZ! Eva a Dušan

neděle 14. října 2018		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	KDP mladým	ISS - DM
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Libochovice	před divadlem
15:00	vítání Stanislav Zindulka	před divadlem
17:00	Stanislav Zindulka	velký sál
17:30		
20:00	Můj strýček, Jeho Excelence	velký sál
20:30		
21:00	Libochovice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a co kdo dá. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč